

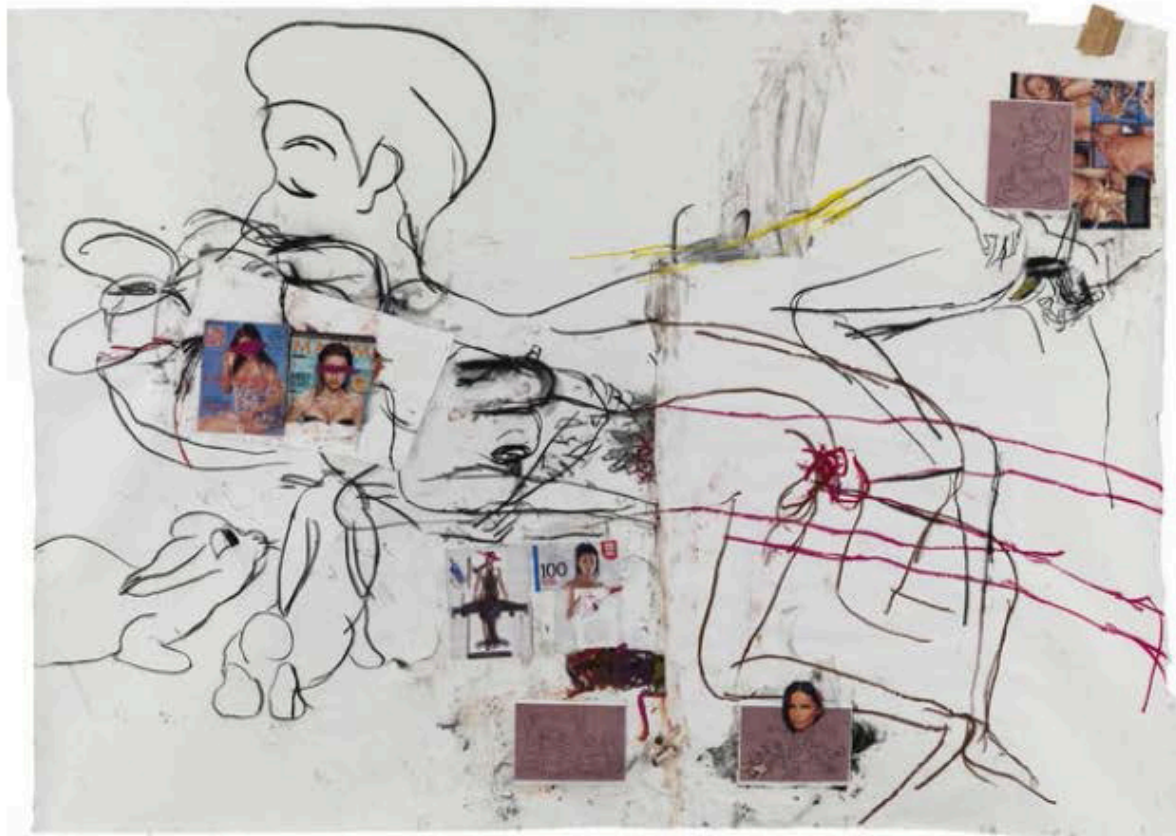
PEDER LUND

PAUL MCCARTHY - WHITE SNOW

Peder Lund September 8 - October 20, 2012

- p. 3 Tommy Olsson, "Olsson anbefaler 7.-13. september," *Morgenbladet*, September 6, 2012
- p. 4 Oda Bhar, "Lille speil på dvergen der," *Dagsavisen*, September 8, 2012
- p. 5 Mona Gjessing, "Maltraktert Disney," *Klassekampen*, September 19, 2012
- p. 6 Mariann Enge, "Snehvits hemmelige liv," *Kunstkritikk*, September 29, 2012
- p. 7 Nasjonalgalleriet, NRK, October 1, 2012
- p. 8 Kjetil Røed, "Paul McCarthy," *Aftenposten K*, Anbefalt. October, 2012

Olsson anbefaler 7.-13. august

Paul McCarthy: Snow White.

Tommy Olsson gir deg hver uke sine kunstanbefalinger.

Publisert: 6. september 2012 - 13:37

Paul McCarthy

White Snow

Peder Lund, Oslo

Yes! En av mine virkelig store inspirasjonskilder, og muligens også verdens mest forstyrrende nålevende kunstner. Jeg mener: enorme heliumfylte bæsjer, gigantiske hagegnomer med *buttplug*, og flere tiår av seksuelt ambivalente performances der det stenkes ketchup og majones på publikum? Han er best, ganske enkelt. Dette markerer også flyttingen til nye lokaler for Peder Lund. Pussig hvordan kunstlivet i Oslo stadig sterkere konsentreres rundt enten Tjuvholmen eller Gamlebyen. Det er merkelig, er det ikke? De kommersielle galleriene ett sted, og de alternative et annet. Bare gjett hvilke aktører som befinner seg hvor.

Lille speil på dvergen der

Den amerikanske multikunstneren Paul McCarthy har omskapt Snøhvit og de sju dvergene til en sviende kulturkritikk av vestlig konsum og overflatiskhet.

UTSTILLING
Paul McCarthy: «White Snow»
Galleri Peder Lund
8. september–20. oktober 2012
Åpningstider: Onsdag-lørdag kl
12–17

Paul McCarthy er provokatøren som elsker eventyrfigurer, agitatoren som lar George W. Bush-figurer knulle griser, performancekunstneren som i ungdommen smurte seg inn med ketsjup og kastet seg mot vegene lik en helvetesversjon av Yves Klein. I dag er han estetikeren med sans for dverger, og pornografen som har gitt Snøhvit et sexliv. Han er bosatt i Los Angeles hvor ryktene sladrer om et atelier stort som en hangar, med eget støperi og filmstudio. Etter flere tiår som fattig rebell er McCarthy blitt en kunstner med verdenssuksess. At Galleri Peder Lund nå har fått ham til Norge er intet mindre enn et varp.

White Snow er åpningsutstillingen i galleriets ferske lokaler på Tjuvholmen, som framstår luftige og gjennomtenkte med en forfriskende vri på den hvite kubens. Blant annet kan du klatre opp på en mesanin og se verkene ovenfra – eller snu deg og ta en titt på fjordutsikten. Utstillingen er liten, men interessant, med et representativt utvalg verker fra Snøhvit-tematikken som har opp tatt McCarthy mye de siste årene. Verkene er av fire typer, to skulpturer og to typer bilder.

Skulpturene er store og nærværende, en Snøhvit-figur i bronse og en trio dverger i valnøttre. Uttrykkene er slående kontraster: Den røffe, metalliske

Snøhvit, høyere enn en mann, kan med sin oppharvete bakside minne om en råtnende zombie. Hun er en mishandlet kvinne, modellert til perfektion før skaperen gikk løs på henne. I bronseoverflaten kan vi øyne konturner av en avreven arm, et pufferme fra kjølen, en hammer, en latekshanske og en malingsboks. McCarthy har sendt hele prosessen til avstøpning. I kontrast står de lavere dvergene tett sammen med fårete smil og hver sin lille fugl på hodet. De er omsorgsfullt pleid fra begynnelse til slutt: modellert i leire, fotografert og digitalisert, før de ble skåret ut av limtre med laser og gnidd inn med voks. På nært hold avgir de en behagelig duft av treverk.

Også bildene på veggen er av to typer: En stor kolasje og sju mindre dvergskisser. Ser du nærmere etter har dvergene digre hengekuker til nese, og kollasjens tegning viser Snøhvit som får seg et ligg. Omkring henne og prinsen (ingen dverg denne gangen) henger utklipp fra mote- og pornoblader. På ei solseng får vi øye på en blond fotomodell, i hvit bikini og med høyhælte sko.

Skyggen av et fly glir over den utstrakte kroppen, formet som et kors, som om hun ligger naglet til luksus – et løfte om fjerne reisemål eller straff for dekadens?

Ekspresjonisme er mer tydelig hos McCarthy enn pop art, selv om figurene hans stammer fra populærkulturen. Referansene leker ikke, han kjemper med dem. Når de kopulerende eventyrfigurene viser fingeren til et puritansk USA handler det om

Paul McCarthy er provokatøren som elsker eventyrfigurer. Her ser vi «White Snow #3» (2012), bronse, av Paul McCarthy. FOTO: MELISSA CHRISTY, COURTESY PEDER LUND AND HAUSER & LUND

langt mer enn seksualitet. McCarthy er oppvokst i Salt Lake City med foreldre som var mormoner, men også venstreaktivist. Noen av verkene åpner for personlige referanser, som at Snøhvit-figuren skal ha startet som en representasjon av hans kone Karen slik hun var i ei uskyldig ungdomstid.

Men hos McCarthy er uskylden alltid på nippet til å

korrumpes, ikke bare av kropp, men av en dypt politisk virkelighet. Foreningen av Grimmsk råskap og glossy Disney-estetikk vekker både humoristiske og ubehagelige assosiasjoner, fordi vi alle innerst inne vet at lys og mørke henger sammen. Glamour skaper misbruk. The back side of shopping er søppel. Slik Disneys tegnefilmer forskjønner og

barnsligfiser Grimms eventyr, prøver kapitalismen å selge oss grådighet som uskyldig konsum. Kanskje er dette McCarthy's største provokasjon, i et land hvor anti-Disney er å likne med anti-Christ: Han vender eventyrfigurene mot oss som et speil.

ODA BHAR

Øivind Storm Bjerke | Mona Gjessing
kunst@klassekampen.no

KUNST

BRUTALT: Med «White Snow #3» radbrekker Paul McCarthy en Disney-figur og minner oss verdens brutalitet, skriver Mona Gjessing.

FOTO: MELISSA CHRISTY/PEDER LUND OG HAUSER & WIRTH

Maltraktert Disney

KUNST

«White Snow»

Peder Lund, Oslo
Paul McCarthy
Tegning, skulptur
Står til 20. oktober

ANMELDELSE

Gallerist Peder Lund har siden oppstarten av sitt galleri i 2009 disket opp med presentasjoner av den ene store, internasjonale kunststjernen etter den andre. Alle utstillinger planlegges og gjennomføres i tett samarbeid med kunstnerne og galleriet kunstnerne er knyttet til i sitt hjemland. Lunds formidlingsprosjekt er, sier det seg selv, en kostnadskreven affære. I sitt nye elegante galleri på Tjuvholmen, tegnet av Erik Langdalen Arkitektkontor, fortsetter Lund i samme sporet.

Først ut er amerikanske Paul McCarthy (f. 1945) som siden 1960-tallet har jobbet innenfor et bredt spekter av kunstuttrykk og som kanskje er mest kjent for sine mange brutale angrep på amerikansk dobbeltmoral og trang til konformitet. McCarthy har jobbet med både performance, video, tegning og skulptur. Det er arbeidet i de to sistnevnte sjangere som er å se på den aktuelle utstillingen. Utstillingsrommet domineres likevel fullstendig av de store skulpturene «White

Snow#3» som er støpt i bronse og «Dopey Group Wood» som er laserkuttet i sort valnøtt – begge arbeider fra 2012. McCarthy har lenge vært fascinert av eventyrtematikk og søtladene fortellinger. Både «Heidi» og «Pinocchio» har tidligere fått gjennomgå, for å si det slik. Skulpturen «White Snow#3» er en massiv gestalt som sprer uhygge i rommet. Snøhvit, slik vi kjenner figuren fra 1950-tallets Walt Disney-versjon, er i McCartys verden bokstavelig talt radbrekket: en avkappet arm, et smadret bakhode, et kopende ansiktsuttrykk, en litt for åpen munn. «White Snow#3» danser ikke humørfylt omkring med flagrende, lett kjolestoff, men står med beina tungt plantet i noe som minner om et forkullet, kraterliknende landskap.

Kanskje destruerer McCarthy den kjente Disney-figuren for å minne oss om den brutaliteten og krenkelsen av menneskverd og skjønnhet som i stort omfang preger verden i dag. Kanskje vil kunstneren, i en mindre målestokk, bare minne oss om våre onde tilbøyeligheter og våre daglige valg mellom å rive ned eller å bygge opp. I tillegg til skulpturene vises to papirarbeider fra 2009, også disse fra «White Snow»-serien, «Untitled (Dwarf Sculpture Study)» som består av syv tegninger, samt tegningen «100» utført i blandingsteknikk.

Mona Gjessing
kultur@klassekampen.no

Snehvits hemmelige liv

Av Ingvild Krogvig

White Snow

Paul McCarthy

Peder Lund, Oslo
8. september - 2. oktober 2012Paul McCarthy, *White Snow* på Peder Lund. Foto: Vegard Kleven.

Noen vil kanskje mene at den enorme mengden kunstobjekter som nå spys ut av Paul McCarthy studio er et sikkert tegn på en kunstner som er i ferd med å miste grepet. Men hvis man skal dømme etter tegningene og skulpturene som vises på Peder Lund, har mannen fortsatt baller. Ordvalget er selvsagt ikke tilfeldig, for de arbeidene som inngår i utstillingen *White Snow* er gjennomseksualiserte, slik de også var da Hauser & Wirths New York-filial arrangerte sin store tegningsbaserte utstilling med samme navn høsten 2009. Peder Lunds mini-versjon byr på nyproduserte verk og også skulptur, men tematikken er i begge tilfeller spunnet rundt karakterene i Disney-klassikeren *Snehvit og de syv dvergene*. Syv mindre tegninger på kalkepapir er befolket av dverger hentet fra Disneys univers, men stemningen i dette dvergekollektivet har lite til felles med den vi kjenner fra filmen. Der hverdagen i *Snehvit*-filmen er preget av en protestantisk moral der hardt arbeid og flid bare tidvis avbrytes av uskyldig moro, synes dvergene til McCarthy å leve i en dekadent hippietilværelse. Dagene henslepes med å vandre rundt med erigert lem, eller delta i obskure sexleker. Ideen om penetrering tas her ut *in absurdum*; stokker eller rør stikkes inn i øynehuler og analåpninger. Også dvergenes anatomi vitner om en hyperseksuell natur der neser og nisseluer er forvandlet til tungthengende, kjøttfulle falloser. Utstyrt med små notater, ala «Cover the clay dick in vasoline», fremstår disse tegningene som arbeidstegninger til skulpturer, men faktum er at de fungerer utmerket på egen hånd.

Tematikken fortsetter i en stor collagetegning der prinsen har samleie med *Snehvit*, mens to kaniner følger med i åndeløs spenning. Igjen er det penetreringen som står i fokus: Kraftige streker rundt kroppsåpningene og pålimte pornobladsider med fotos av «the decisive moment» levner ingen tvil om hva som skjer. Tingene blir her så overtydelige at den burleske humoren, som vanligvis preger McCarthy's arbeider, drukner. Det er nærliggende å lese verket som en parodi på pornografiens evinnelige fetisjering av dette punktet i seksualakten, men det er samtidig en fortelling om tappt uskyld. Kanskje ikke først og fremst *Snehvits* uskyld, men den tabloide mediekulturens tapte uskyld, med dens innbitte kretsing rundt seksualitet, ungdommelighet, skjønnhet – og tapet av alt dette.

Det er med andre ord snakk om den samme metoden som har preget mye av McCarthy's oeuvre. En metode der såpeopera-, tegneserie- og

Paul McCarthy, *100*, 2009. Foto: Ron Amstutz. Courtesy Peder Lund and Hauser & Wirth.

Dette er «sjokk-kunstnerens»
Snøhvit-utstilling

▶ TV: «Nasjonalgalleriet»

Paul McCarthy *Galleri Peder Lund*

McCarthy er blant kunstnerne som hele tiden veksler mellom det naive og enkle og det ekle og brutale. Hans performancer begynner gjerne som en uskyldig lek, men beveger seg etter hvert ut i en voldelig og kaotisk verden. Som om barnets troskyldige leke-ritualer oversettes direkte, uten filter, til de voksnes livsverden.

Ubehaget er verdt oppmerksomheten; dette er ingen retningsløs vold eller spekulativ oppvisning i det barbariske. Tvert imot er hans verker en undersøkelse av den vold som ligger nedfelt i ethvert menneske: uforløste drifter, hevntanker, sinne og aggresjon – tanker og impulser som oppstår i grenselandet før vår kontroll, havner i fokus. Et annet aspekt som også undersøkes, er den lite eksponerte brutaliteten som kan ligge som en undertone i barnets lek. Før man tilegner seg de moralske instruksjoner voksenlivet krever, er barnets forestillingsverden, synes kunstneren å mene, i en verden hinsides godt og ondt. Det er her han går inn – eller

det er dette han går tilbake til – i sin kunst.

Dette området er et ømt punkt for mange, siden barnet for mange er uskyldig uansett, men McCarthy's undersøkelser tvinger oss til å se. Gjennom opplevelsen vil vi kanskje også komme til større klarhet når det gjelder både barnets verden og vår egen.

I denne utstillingen, som er den første i Peder Lunds nye lokaler like ved Astrup Fearnley-museet, er det eventyret som står i sentrum. I en gruppe tegninger og skulpturer undersøker McCarthy hvordan den fleksible forestillingsverden vokser frem, og behandles, i denne forunderlige sjangeren.

KJETIL RØED

Paul McCarthy, White Snow. Galleri Peder Lund, til 20.10.

Paul McCarthy, White Snow # 3.

Foto: Melissa Christy